

*Podójście Wygotkiego do
Wczesnego rozwoju dziecka*

TECHNOLOGIA ROZWOJU DZIECKA

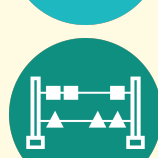
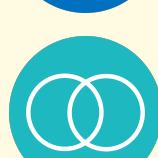
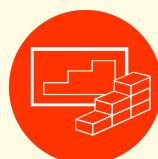

KLUCZ DO UCZENIA SIĘ

Od bazgrania do pisania
Gąsienice

GALINA DOLYA
NIKOLAI VERAкса

EDUCOLA 2020

Klucz do uczenia się

Tytuł oryginału: Key to Learning
English edition Copyright © Galina Dolya
Copyright© for polish edition by Educola
Redakcja: Judy Holder (za wydaniem oryginalnym)
Projekt i skład: PM Studio Marcin Gołkowski
Projekt i wykonanie: David Higgins (za wydaniem oryginalnym)

Wszelkie prawa zastrzeżone.
Żadna część niniejszej publikacji nie może być powielana,
ani rozpowszechniana w jakiegokolwiek formie i w jakikolwiek sposób,
tak elektroniczny, jak mechaniczny, włącznie z fotokopiowaniem,
nagrywaniem na taśmy lub przy użyciu innych systemów,
bez pisemnej zgody wydawcy.

Wydanie I

Zamówień można dokonać przez kontakt z wydawnictwem Educola
Tel. 728 98 30 98
lub mailowo: ida.winiarek@kluczdouczeniasie.pl

www.kluczdouczeniasie.pl

Dołożono wszelkich starań aby spełnić wymogi w zakresie reprodukcji
wybranych materiałów z zachowaniem praw autorskich. Autorzy i wydawca
są chętni do usunięcia wszelkich braków przy najbliższej sposobności.

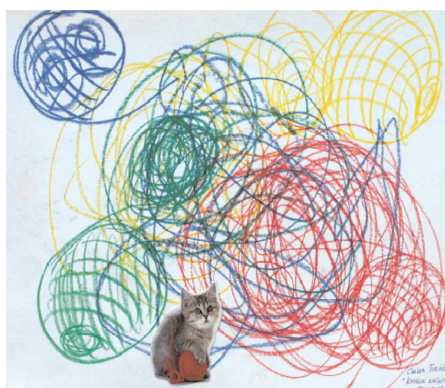

KOTEK - PSOTEK I KLĘBEK WŁÓCZKI

1

CELE

- Rozwój umiejętności posługiwania się flamastrami.
- Rozwój świadomości zagospodarowania powierzchni podczas rysowania/pisania.
- Rozwój rytmu artystycznego.
- Wypełnienie całej dostępnej powierzchni ciągłymi liniami — ruchy kolisty.
- Doskonalenie psychograficznych umiejętności pisania.
- Wprowadzenie substytucji — przedstawiania prawdziwych przedmiotów i wydarzeń za pomocą rysunków.

PROCEDURA

- Wykorzystując odpowiednie rymowanki lub piosenki, wykonaj „Gimnastykę paluszkową®”, aby dzieci rozgrzały palce, np.

Latają paluszki, latają jak muszki Latają... mi nad głową.

Latają paluszki, latają jak muszki Latają... nad podłogą.

Latają paluszki, latają jak muszki Latają... przed oczami.

Latają paluszki, latają jak muszki Latają...za uszami.

*Zwiń paluszki jak ślimaczki, prostuj tak, jak trąby słońce Brawo!
Brawo! Kłaśnij w dłonie!*

*Zwiń paluszki jak ślimaczki, prostuj tak, jak trąby słońce Na
kolana połóż dłonie!*

- UWAGA: do codziennej gimnastyki dłoni i palców możesz skorzystać z programu „Gimnastyka paluszkowa®” (książka zawiera ponad dwieście zabaw - rymowanych wierszyków połączonych z rozwojem małej motoryki, testy na koordynację wzrokowo - ruchową i wiele

MATERIAŁY

Dla nauczyciela:

- ✓ biała tablica i sztaluga;
- ✓ flamastry;
- ✓ kłębek włóczki;
- ✓ duży arkusz papieru,
- ✓ Pisarski Pierścień;
- ✓ pluszowy kotek.

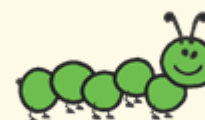
Dla każdego dziecka:

- ✓ mała biała tablica suchocieralna (około 30cm x 40cm);
- ✓ flamastry;
- ✓ gąbka do tablicy;
- ✓ Pisarski Pierścień;
- ✓ arkusze papieru A3;
- ✓ trójkątne pisaki.

WYNIK DYDAKTYCZNY

Dziecko:

- zagospodarowuje dostępną powierzchnię, rysując linie ruchami kolistymi;
- tłumaczy, że narysowało włóczkę Kotka-Psotka;
- pewnie rysuje spirale.

innych).

- Opowiedz dzieciom bajkę o „Babci i Kotku-Psotku”:

Babcia robiła na drutach rękawiczki dla swoich wnucząt i... zasnęła. Kotek-Psotek siedział koło Babci i obserwował kłębek włóczki. Gdy babcia się obudziła, Kotek-Psotek podskoczył i zaczął się bawić kłębkami włóczki. Kotek popychał kłębek z kąta w kąt... o tak... i włóczka odwijala się z kłębka. Kotek bawił się kłębkami jak piłką i wkrótce... nie było już kłębka - została tylko rozwinięta włóczka.

Podczas opowiadania bajki rozwijaj włóczkę z kłębka na dużym białym arkuszu papieru, aby pokazać dzieciom, jak kłębek zamienia się w płataninę rozwiniętej włóczki.

- Załóż Pisarski Pierścień i pokaż dzieciom, w jaki sposób należy rysować na tablicy linie przedstawiające włóczkę. Skup się zarówno na prawidłowym trzymaniu flamastera jak i na odpowiednim rytmie ruchu ręki, niezbędnym do właściwego rozwoju umiejętności rysowania/pisania. Gdy kształtujesz umiejętność rysowania, opowiadaj o tym, co robisz, np. „Popatrzcie, w jaki sposób trzymam flamaster. Palec z Pisarskim Pierścieniem spoczywa na górze flamastera, a pozostałe palce są ułożone w taki sposób. Popatrzcie, jak ruszam ręką. Widzicie, jak rysuję włóczkę? Linie są długie, łagodnie zawinięte i nachodzą na siebie. Popatrzcie, jak wykorzystuję całą powierzchnię, aby przedstawić poplątaną włóczkę. Teraz wasza kolej. Postarajcie się narysować włóczkę tak, jak ja”.
- Poproś dzieci, by postarały się w taki sam sposób narysować na tabliczkach poplątaną włóczkę. Zanim dzieci zaczną rysować, każde z nich musi otrzymać Pisarski Pierścień. Poproś, by założyły pierścień na palcu wskazującym, który ma spoczywać na flamasterze. Podkreśl, że na flamasterze spoczywa tylko palec wskazujący, na który dzieci zakładają pierścionki. Zanim zaczną rysować sprawdź, czy dobrze je założyły.

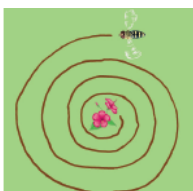
- Gdy dzieci rysują, podpowiadaj indywidualnie każdemu z nich, jak należy używać dostępnych materiałów do rysowania, i zachęcaj do rysowania po całej powierzchni tabliczki.
- Gdy dzieci poćwiczą rysowanie linii na tabliczkach, powtórzcie ćwiczenie na kartce papieru. Warto używać trójkątnych pisaków, które ułatwiają ich właściwe trzymanie. Jeśli dzieci mają ochotę na wielokolorowe rysunki, udostępnij im pisaki w różnych kolorach.

Spirale

- Rysowanie jest kluczową czynnością w przygotowaniu do pisania, a rysowanie spiral jest bardzo ważnym wczesnym krokiem na tej drodze.

- Rozglądajcie się z dziećmi w poszukiwaniu spiralnych wzorów, zarówno wówczas, kiedy oglądacie książki jak i podczas spacerów. Zachęcaj dzieci, by zaobserwowały te wzory i próbowały wodzić po nich palcem.
- Wprowadź dzieciom spiralne wzory i zachęć, by je rysowały.
- Zaczynaj od pokazania dzieciom jak narysować dużą spiralę, używając do tego dużych ruchów, wymagających nieco wysiłku; kiedy dzieci będą już sobie dobrze z tym radziły, przejdźcie do kolejnego kroku - stopniowo zmniejszajcie rozmiar rysowanych spiral.
- Bądź przewodnikiem i wspieraj każdy wysiłek dzieci. Pozwól im rysować spirale tak długo, jak długo je to cieszy.
- Pomocne może być rozdanie dzieciom kartek, na których będą już wstępne rysunki, które wyznaczą temat pracy, np. Kwiatek w jednym rogu i pszczoła w przeciwległym rogu (trzeba dorysować spiralną linię, która pokazuje lot pszczołki w kierunku kwiatka). Podobne pomysły to drzewo i listek, łyżwiarz na lodowisku kręcący piruety, wędrujący ślimak.

DESZCZ

5

CELE

- Wprowadzenie substytucji — przedstawianie prawdziwych przedmiotów i wydarzeń za pomocą rysunków.
- Rozwój rytmu artystycznego.
- Wypełnienie całej dostępnej przestrzeni prostymi liniami.

DESZCZ PADAJĄCY PIONOWO

DESZCZ PADAJĄCY UKOŚNIE

DROBNY DESZCZYK
KAPUŚNIACZEK

ULEWA

PROCEDURA

- Przeprowadź rozgrzewkę - „Gimnastykę paluszkową®”, podobnie jak w sesji 1.
- Jeśli jest to możliwe, przed sesją dokładnie poobserwujcie z dziećmi, jak wygląda padający deszcz. Porozmawiajcie o tym, jak deszcz wygląda, skupiając się na wyglądzie kropli deszczu. Czy deszcz pada równo w dół, czy też pod pewnym kątem (deszcz padający ukośnie)? Czy krople deszczu są duże (ulewa) czy małe (mżawka)? Czy jest dużo dużych kropli (ulewa), czy dużo małych kropli (kapuśniaczek)?
- W czasie zajęć przypomnij dzieciom, jakie rodzaje deszczu widziały i pokaż, jak można narysować różne rodzaje deszczu, używając linii prostych o różnych długościach, „padających” pionowo lub ukośnie, i wypełniając całą dostępną powierzchnię. Podobnie jak w poprzednich sesjach, opowiadaj, co i jak rysujesz.

MATERIAŁY

Dla nauczyciela:

- ✓ biała tablica i sztaluga;
- ✓ flamastry.

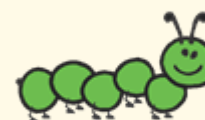
Dla każdego dziecka:

- ✓ farba (gwasz lub tempera);
- ✓ arkusz szarego lub jasnoniebieskiego papieru;
- ✓ pędzel;
- ✓ węgiel.

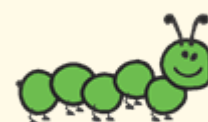
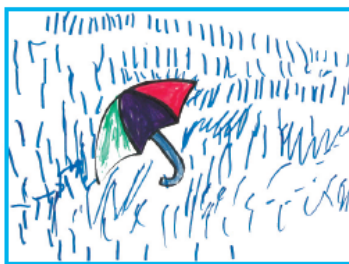
WYNIK DYDAKTYCZNY

Dziecko:

- maluje i/lub rysuje linie proste;
- tłumaczy, że narysowało deszcz.

- Następnie rozdaj dzieciom arkusze papieru i poproś, by narysowały lub namalowały deszcz. Jeśli jest wystarczająco dużo czasu, zachęć dzieci, by wykonały kilka prac, stosując różne dostępne materiały (węgiel/farba, papier w różnych kolorach).
- Gdy dzieci malują lub rysują, podpowiadaj indywidualnie każdemu z nich, jak należy używać dostępnych materiałów, i zachęcaj do wykorzystania całej powierzchni kartki.

CELE

- Wykonanie abstrakcyjnej kompozycji artystycznej.
- Użycie kolorów do symbolicznego przedstawienia stanów emocjonalnych.

PROCEDURA

Wesoła muzyka

- Posłuchajcie utworu muzycznego wyrażającego radość i szczęście i porozmawiajcie o tym, jakie ten utwór budzi emocje. Porozmawiajcie o innych rzeczach, które wywołują szczęście.
- Teraz połączcie te emocje z odpowiednią symboliką kolorów. Porozmawiajcie o tym, które kolory można zastosować, by przedstawić wesołą muzykę - ciepłe kolory (czerwony, pomarańczowy, żółty) z zewnętrznej części tęczy, kolory znajdujące się „najbliżej słońca”.
- Wyraźnie połącz poczucie ciepła z poczuciem szczęścia. Wesoła muzyka „ogrzewa” nas i sprawia, że czujemy się szczęśliwi!
- Daj każdemu dziecku arkusz papieru, który wcześniej został zgięty na pół i rozłożony (możesz na środku kartki narysować linię). Poproś dzieci, by na jednej połowie kartki namalowały uczucie, które ich ogarnia, gdy słuchają wesołej muzyki.
- Przypomnij, że możemy użyć ciepłych kolorów do namalowania szczęścia, a zimnych — do namalowania smutku, pozwól jednak dzieciom, by łączyły różne kolory tak, jak chcą.

Smutna muzyka

- Posłuchajcie utworu muzycznego wyrażającego smutek i porozmawiajcie o emocjach, jakie budzi ten utwór. Porozmawiajcie o innych rzeczach, które wywołują smutek.
- Teraz połączcie te emocje z odpowiednimi kolorami. Porozmawiajcie o kolorach, których można użyć, by przedstawić smutną muzykę - zimne kolory z „niebieskiej” części tęczy (niebieski, granatowy, fioletowy).
- Wyraźnie połącz poczucie zimna ze smutkiem. Smutna muzyka

MATERIAŁY

Dla nauczyciela:

- ✓ nagranie „Czterech pór roku” Vivaldiego, lub innego utworu wyraźnie przedstawiającego szczęście i smutek;
- ✓ odtwarzacz muzyki.

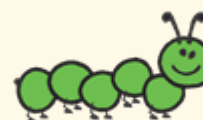
Dla każdego dziecka:

- ✓ biała, żółta, niebieska i czerwona farba (najlepiej gwasz lub tempera);
- ✓ arkusz papieru złożonego na pół;
- ✓ grube pędzle.

WYNIK DYDAKTYCZNY

Dziecko:

- używa ciepłych barw do namalowania poczucia radości, szczęścia;
- używa chłodnych barw do namalowania poczucia smutku;
- nazywa uczucia, które przedstawiło za pomocą wybranych kolorów.

„mrozi” i sprawia, że czujemy się smutni.

- Daj każdemu dziecku ten sam arkusz papieru, na którym wcześniej namalowało barwy do wesołej muzyki. Poproś dzieci, by na drugiej połowie kartki namalowały uczucie, które ich ogarnia, gdy słuchają smutnej muzyki.
- Przypomnij, że możemy użyć ciepłych kolorów do namalowania szczęścia, a zimnych — do namalowania smutku, pozwól jednak dzieciom, by łączyły różne kolory tak, jak chcą.
- Pod koniec sesji obejrzyj prace wszystkich dzieci, i poproś, by każdy wskazał smutną i wesołą część swojej kompozycji.

